

آسیب‌شناسی ریزبرنامه‌های دروس مقدمات طراحی معماری، در انطباق با نیازهای دانشجویان در دروس طراحی معماری

(مطالعه موردی: دانشجویان ورودی سال‌های ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۵ دانشگاه علم و

صنعت ایران)

فاطمه مهدیزاده سراج^{*}، علیرضا فارسی محمدی پور^۱

^۱دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت، تهران، ایران.

^۲استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۹۱/۶/۱۳، تاریخ پذیرش نهایی: ۹۱/۱۰/۱۷)

چکیده

فرایند آموزش طراحی معماری از نظر محتوا و صورت بسیار پیچیده است، چرا که نیازمند آموزش بسیاری از اطلاعات نظری و عملی در محدوده‌های گوناگون هنری، علمی، روان‌شناسی و مهندسی در کنار پرورش و رشد خلاقیت‌های ذهنی دانشجویان است. اگرچه درباره فرایند طراحی معماری و سامانه‌های آموزش آن در تحقیقات گوناگون مباحث فراوانی مطرح شده است، ولی یکی از دغدغه‌های مهم دریاددهی طراحی معماری، آموزش‌هایی است که باستی دانشجویان پیش از ورود به دروس طراحی معماری، با آنها آشنایی داشته باشند. این مقاله کوششی در جهت انتقال درس‌های آموخته شده از تجربه طولانی مدت نگارندگان مقاله در تدریس درس مقدمات طراحی معماری یک است که از دروس پایه معماری بوده و به دیگر بیان، مطالب آن مرتبط با الفبای طراحی معماری است. این تحقیق برآن است تا با نگاهی بر تمرين‌های ارایه شده در دروس مقدماتی طراحی معماری در دانشگاه‌های گوناگون ایران و جهان، به ارایه فهرستی از پژوهش‌های انجام شده در کارگاه‌های طراحی نگارندگان پردازد. سپس بر مبنای نتایج نظرسنجی از دانش‌آموختگان این درس که درسال‌های بعد، در دروس طراحی معماری^{۳، ۴ و ۵} تحصیل می‌کردند، اولویت‌بندی ریزبرنامه‌ها در درس مقدمات طراحی معماری بر اساس نیازهای دانشجویان در دروس طراحی معماری سال‌های بالاتر ارایه خواهد شد.

واژه‌های کلیدی

آموزش معماری، طراحی معماری، علوم پایه معماری، مقدمات طراحی معماری، مفاد درسی.

*نویسنده مسئول: تلفن: ۰۲۱-۷۷۲۴۴۶۸، نمایش: ۰۲۱-۷۷۲۴۰۵۶۰. E-mail:mehdizadeh@just.ac.ir

مقدمه

است تا دانش مرتبط با معماری را یک به یک و به گونه‌ای مجزا آموزش داد و به شیوه‌ای تدریجی، متغیرهای مداخله‌کننده در محصول نهایی طراحی معماری را افزایش داد. از آنجا که تعاریف متعددی از طراحی معماری و عناصر تشکیل دهنده آن وجود دارد، توافق بر جامع ترین تقسیم‌بندی لازمه‌ی آموزشی صحیح و اصولی است.

در تعریف طراحی، سوینچ گرت، طراحی را فرایندی کش و اکنی و مبتنی بر تضمیم‌گیری می‌داند که منجر به تولید نقشه‌هایی می‌شود که به کمک آنها می‌توان متابع را به ساخته‌ها یا سامانه‌هایی تبدیل کرد که یا به حل مسایل و مشکلات انسانی کمک می‌کنند یا انسان را در فراهم آوردن نیازهایش یاری می‌رسانند (Kurt S., 2009). رالف یوهانس براین باور است که طراحی مرکز تمام فعالیت‌هایی است که به فهم راه حل و نیل به نتیجه در یک پروژه ساختمانی منجر می‌شود. او تصریح می‌کند که برای انجام طراحی مطلوب باید طراح دارای تفکر خلاق، ایده‌های اصیل و ناب و نگرش ساختمانی یا اجرایی باشد (Johannes R., 1992). اهمیت طراحی معماری در روند آموزش معماری به حدی است که بسیاری آن را مهم‌ترین موضوع در مباحث معماری می‌دانند (Cikis S. & Cil E., 2009). در نظر گرفتن ۵ درس طراحی معماری به همراه طراحی نهایی در مقطع کارشناسی و دروس طراحی معماری که در مقطع کارشناسی ارشد معماری در دانشگاه‌های ایران تدریس می‌شوند به خوبی گواه اهمیت این موضوع هستند. با نج معتقد است باید یک چهارم از آموزش معماری به امر طراحی معماری اختصاص یابد (Bunch M., 1993).

آموزش معماری به منظور توانمند نمودن دانشجویان جهت خلق فضاهایی سه بعدی برای فعالیت‌های بشری و یا فراهم‌آوری محیطی بهتر برای جوامع بشری است. مقالات و نوشته‌های متعددی را می‌توان در ارتباط با آموزش طراحی معماری ملاحظه نمود که برخی مرتبط با فرایند طراحی (انصاری، ۱۳۸۷) و برخی نیز مرتبط با بازنگری در روند آموزشی می‌باشند (نقره کار، ۱۳۸۹). برخی از این مطالعات به تحلیل نوع تاکید در روند آموزشی از جمله روش آموزش ترکیبی و فرم محور می‌پردازند (اژدری و بهرامی پناه، ۱۳۸۷) و برخی چالش‌های مطرح را به طور کلی به تصویر می‌کشند (محمودی، ۱۳۸۱) و دیگرانی نیز بر مؤلفه‌های موثر بر فهم مساله طراحی تاکید نموده‌اند (دانشگر مقدم، ۱۳۸۸). آشنا نمودن دانشجویان با مقوله طراحی معماری و ارتقای قابلیت‌های خلاقانه آنها در سال‌های نخستین آموزش، از روش‌های مختلف امکان پذیر است و دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی گوناگون هر یک به گونه‌ای خاص به آن پرداخته‌اند. ولی مورد مشترک بین تمامی آنها، کشف خلاقانه، تعامل و شبیه‌سازی است (Salama, 2005). آموزش‌دهندگان طراحی بر اساس اعتقادات خویش و به گونه‌ای مجزا از دیگران، با تنوع فراوان و با روش‌های تدریس گوناگون، در مدارس مختلف و حتی درون یک مدرسه یا گروه ملاحظه می‌شوند (Salama, 2005). با وجود این گونه‌گونی، انجام پروژه‌های خرد و با موضوعی جدای از سایر پروژه‌های کلاس که معمولاً در مقیاس‌های کوچک انجام می‌شود؛ در تمامی روش‌ها و مدارس مشاهده می‌شود که گاه با تاکیداتی خاص روی محورهای معین انجام می‌شود. بدین منظور لازم

روش آموزش آتلیه‌ای دارای گونه‌هایی است که در جزئیات با یکدیگر تفاوت دارند. این گونه‌ها به شرح زیر هستند:

گونه ۱: دانشجویان به همراه استاد دور یک میزنشسته و در مورد کارهای آنها که در زمان خارج از آتلیه انجام داده‌اند، بحث انجام می‌شود که در این حالت، معمولاً استاد سخنگو بوده و تعامل دانشجویان اندک است (Kurt S., 2009).

گونه ۲: در این حالت دانشجویان در زمان آتلیه و همچنین خارج آن به انجام کارهایشان می‌پردازند و هر دانشجو روی میز ترسیم تکی در آتلیه به کار مشغول بوده و استاد کارهای دام از آنها را بررسی می‌کند و کمتر گفتگوی عمومی صورت می‌گیرد (Roberts A., 2006).

گونه ۳: در یک آتلیه دانشجویان به گروه‌هایی تقسیم شده و هر گروه از راهنمایی استادان خود بهره می‌برند. دانشجویان روی میزهای شخصی خود در آتلیه به کار آنها سرکشی کرده و استادهای آنها به صورت جداگانه به کار آنها سرکشی کرده و راهنمایی لازم را انجام می‌دهند. در این روش دانشجو با دیدگاه‌های مختلف استادها آشنا شده و باید از میان آنها مسیر

۱- روش‌های آموزش طراحی معماری آتلیه‌ای

روش طراحی آتلیه‌ای سنتی که از گذشته بسیار متداول بوده، بر مبنای آموزش از طریق عمل پایه ریزی شده است. در این روش، معمولاً به ازای هر استاد ۱۰ یا ۱۲ دانشجو وجود دارد که هر دانشجو کار طراحی، ماقت، اندیشه‌ها و نگرش خود را با استاد مطرح کرده و تمامی آنها به صورت موازی به حل یک موضوع طراحی می‌پردازند. در آتلیه‌ها پیش از آغاز طراحی، استاد به توضیح اهداف، توقعات و نحوه داوری آثار می‌پردازد. در طول نیم سال تحصیلی، کارها از طریق کرکسیون‌های تکی یا گروهی پیش می‌رود و در پایان نیم سال یک گروه داوری یا استاد درس کارها را ارزیابی و رتبه‌بندی می‌کنند (Kurt S., 2009).

در کل می‌توان سه وظیفه مشخص را برای آتلیه‌های طراحی معماری ذکر کرد (Demirbas O. & Demirkhan H., 2003):
 الف. آموزش و تمرین برخی مهارت‌ها مانند ترسیم و ارایه
 ب. آموزش زبان تصویر و کلام به صورت هم‌زمان
 پ. آموزش معمارانه اندیشیدن برای حل مسایل

در درسی مشابه مقدمات طراحی معماری یک است که در سال‌های نخستین آموزش معماری و برای دانشجویانی بدون هرگونه سابقه در طراحی، در دانشگاه MIT ارایه گردیده است (Hubbard, 2003). جدول (۱) ارتباط مابین پژوهه‌های ارائه شده را با مقولات فرم، فضا و عملکرد نشان می‌دهد.

۱- بردن دانشجویان به سایت و انجام تحلیل‌های خاص روی سایت: از دانشجویان خواسته می‌شد تا کروکی‌های موضوعی و با هدف، به منظور تحلیل موضوعی خاص ترسیم کنند. یکی از اهداف این تمرين، ایجاد ارتباط میان یک مجموعه معماری با سایت، یا به تعبیری، چگونگی شناور بودن ارتباط مزی یک معماری در سایت اطراف خودش است.

۲- شبکه و ردیف ستون‌ها: از دانشجویان خواسته می‌شود تا با کمک ردیف ستون‌ها به تعریف معماری خود پرداخته و از ستون‌ها برای بیان ایده بهره برد و بتوانند ریتمی از نور و سایه ایجاد کنند. در ضمن به خصلت لایه لایه شدن فضا که با کاربرد شبکه ستون‌ها فراهم می‌شود، توجه کنند.

۳- نحوه تفکیک فضای دانشجویان در این مرحله با کاربرد عناصر معماری، به تفکیک فضا می‌پردازند. پله را به عنوان نوعی جداکننده طبقات از یکدیگر به کار می‌برند. راهروها و فضاهای حرکتی را به عنوان جداکننده‌های فضاهای دیگر طبقه فرامی‌گیرند و سعی در ایجاد نوعی ارتباط فضایی و بصری میان فضاهای می‌کنند.

۴- روش کنسول کردن: در این مرحله از دانشجویان خواسته می‌شود تا به بنایی موجود، بخشی را به صورت طره یا کنسول بیافزایند و این افزودن را از نظر بصری به کامل ترین شکل انجام دهند.

۲-۲ مروی بر تجربه آموزشی درس پایه‌ای طراحی معماری در دانشگاه Sheffield انگلستان

آن چه در پی می‌آید فهرست پژوهه‌های ارایه شده در دانشگاه شفیلد کشور انگلستان است که در استودیوی معماری برای دانشجویان سال اول در سال تحصیلی ۲۰۰۶-۲۰۰۷ انجام می‌شد

جدول ۱- هدف آموزشی برنامه‌های ارائه شده در دروس پایه‌ای طراحی معماری در نمونه ارائه شده در دانشگاه MIT.

جزء تاکیدی در معماری	نوع تمرين	
فرم و عملکرد	تحلیلی - طراحی	برنامه‌اول: ارتباط با سایت
فرم و فضا	مفهومی	برنامه‌دوم: ردیف ستون‌ها
فضا	تحلیلی	برنامه سوم: تفکیک فضا
فرم و عملکرد	طراحی	برنامه چهارم: کنسول کردن

طرح را پیش ببرد. در این روش بحث گروهی صورت نمی‌گیرد (Demirbas O. & Demirkan H., 2003).

گونه ۴: در این روش یک هیات داوران ثابت برای آتیله وجود دارد که از استادان آن آتیله تشکیل شده و هر چند دانشجو با تعدادی از آنها کار را پیش می‌برند و در پایان کار در هیات داوران مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

گونه ۵: یک هیات داوران ثابت برای هر آتیله وجود دارد و ۲ تا ۳ استاد مجموع کارهای دانشجویان را زیر نظر دارند و دانشجویان آتیله همه از نظر تعداد واحدهای درسی گذرانده همانند هستند. در این روش دانشجویان می‌توانند کار را با همه استادها پیش ببرند. در این روش بحث گروهی دوریک میز صورت می‌گیرد (Kurt S., 2009).

گونه ۶: یک هیات داوران ثابت برای هر آتیله وجود دارد و ۲ تا ۳ استاد مجموع کارهای دانشجویان را زیر نظر دارند و دانشجویان آتیله همه از نظر تعداد واحدهای درسی گذرانده همانند هستند. در این روش دانشجویان می‌توانند کار را با همه استادها پیش ببرند و باز سال‌های متفاوتی هستند. در این روش نیاز، بحث گروهی دوریک میز صورت می‌گیرد.

۲- محتوا و مفاد برنامه آموزشی مقدمات و الفبای طراحی معماری

ملحوظه می‌گردد که برنامه‌هایی عملی و مجزا برای فعالیت مستقل دانشجویان، نقطه اشتراک تمامی گونه‌های نظام آموزشی آتیله‌ای است. اما پیش از تنظیم محتواهای آموزش و تصمیم‌گیری برای تنظیم برنامه‌های عملی، لازم است تا به توافقی در ارتباط با تقسیم بندی معماری به مقوله‌هایی جزئی دست یافتد. با تقسیم بندی متداوی ابعاد گوناگون به فیزیک و متافیزیک، در معماری فرم و فضا حاصل می‌آید که اینها نیز در خدمت رسانی به فعالیتی خواهند بود که در آنها صورت می‌گیرد و بدین لحاظ می‌توان معماری را به تعبیری حاصل در هم کنش فرم، فضا و عملکرد دانست. لازم است تا هر برنامه آموزشی، به یکی از این اجزا و عناصر معماری اختصاص یابد تا در هر پژوهه یکی از اجزای مداخله‌گر در طراحی معماری تشریح و در نهایت نیز مجموعه آنها در برنامه‌هایی کلی و به شکل طراحی، ارایه گردد. تجارب تدوین شده توسط حجت (۱۳۹۰) در امر آموزش معماری تحت عنوان تمرين‌های مفهومی، تحلیلی و طراحی تاییدی بر رورود تدریجی عوامل تاثیرگذار بر محصول نهایی طراحی می‌باشند. اما در این ارتباط، پیش از تشریح ابعاد گوناگون سامانه آموزشی مورد نظر لازم است تا مروی بر دیگر تجربیات آموزشی در این زمینه به عمل آید تا محدوده عمل در هر کدام از حوزه‌های فرم، فضا و عملکرد به گونه‌ای همه جانبه روش نگردد.

۱- تجربه آموزشی برای دانشجویان سال اول در درس طراحی پایه‌ای معماری در دانشگاه MIT
آن چه در پی می‌آید، فهرستی از پژوهه‌های ارایه شده

کسب شود تا تجربه جزئیات به کارگیری مصالح در ساختار به دست آید. بدین منظور ابتدا دانشجویان ساختمان‌هایی را با مصالحی خاص مطالعه کرده و با بازدید از آنها خواص سازه‌ای مصالح گوناگون، مورد مطالعه قرار می‌گیرد. در مرحله بعد دانشجویان به مناسب سازی مکانی برای گفتگو با بهره‌گیری از مصالح خاص می‌پردازند که می‌توانند توسط یک صندلی، یک مکان استراحت، یک پناهگاه یا وسیله‌ای با ارتباط تعاملی باشد. در این برنامه نشان دادن تاثیر مصالح به همراه اتصالات لازم، بر نوع مکانی که طراحی می‌شود، ضروری است.

۶- پروژه طراحی همه جانبه: خانه‌ای با اهداف گوناگون
اهداف پروژه: طراحی خانه‌ای برای زندگی کردن و همچنین انجام کار حرفه‌ای برای مشتری واقعی بالحظ نمودن تمامی موارد مرتبط با نیازهای وی و انتظارات او و شرایط محوطه و سایت. بدین منظور لازم است تابعه ارتباط با مشتری و پرسیدن پرسش‌های مهم از وی و گوش فرادادن به درخواست‌های او و ارایه پاسخ‌های حرفه‌ای آموخته شود. ابتداءً لازم است تا محوطه مورد تحلیل قرار گرفته و اطلاعات مکفی از آن تهیه گردد. طراحی: از دانشجویان خواسته می‌شود تا هر کدام از آنها به گونه‌ای تصوری به نیازهای مشتری و محوطه انتخابی پاسخ بگویند؛ در حالی که شیوه منحصر به فردی از دست یابی به طراحی را ایجاد می‌کنند و تمامی آموخته‌های مرتبط با مصالح، ساخت و پایداری را در آن به نمایش می‌گذارند. در این مرحله باید به کیفیات سه بعدی فضای درهم آمیزی نور طبیعی و مصنوعی، اکوستیک، بافت، رنگ و مصالح اهمیتی ویژه داده شود. در عین حال که مطالعات فنی نیز، همچون مطالعه در زمینه صدا، نور، رنگ، سازه و جزئیات بازشوها مورد نیاز است.

جدول ۲- هدف آموزشی برنامه‌های ارائه شده در دروس پایه‌ای طراحی معماری در نمونه ارائه شده در دانشگاه شفیلد.

جزء تاکیدی در معماری	نوع تمرین	
- عملکرد - ساخت	تحلیلی - طراحی	پروژه مقدماتی: حقایق خانه
- عملکرد - ساخت	طراحی - اجرایی	پروژه دوم: ارتباط و مکاتباتی
فضا	تحلیلی	پروژه سوم: باستان شناسی اتاق
فرم - فضا	طراحی - اجرایی	پروژه چهارم: طراحی برای کاربر
فضا - عملکرد	تحلیلی - اجرایی	پروژه پنجم: مواد و مصالح
- فرم - فضا - عملکرد	تحلیلی - طراحی	پروژه ششم: طراحی همه جانبه

و نگارنده (مهندیزاده) خود ناظر بر انجام پروژه‌ها بوده و برنامه‌ها را از مسئول استودیو دریافت کرده است. جدول ۲ به طبقه‌بندی و تحلیل پروژه‌های ارائه شده در این بخش پرداخته است.

۱- پروژه مقدماتی: حقایق خانه

هدف کارگروهی و آشنایی با یکدیگر و فرایند معماری است. در این برنامه، ابتدا بخشی از شهر با برداشت، تحلیل و ارزیابی کشف و تجربه می‌شود و سپس با مکان یابی صحیح خانه‌ای دانشجویی طراحی می‌شود. در اینها نیز پس از مطرح شدن ایده‌های طراحی توسط گروه‌ها و تعیین نقاط قوت و ضعف راه حل‌های ارایه شده، گروه‌ها نکات زیر را ارایه خواهند نمود:

- مشکلات پیش آمده به هنگام طراحی خانه، ساخت ماقت و مدل و کارگروهی
- پرسش‌هایی که به هنگام پروژه پرسیده شد یا در نظر بود که پرسیده شود.
- مهارت‌ها و اطلاعاتی که به هنگام پیش‌برد طراحی تا هنگام ساخت نیاز است.

۲- پروژه ارتباطی و مکاتباتی:

اهداف پروژه: درک شیوه‌های موفقیت‌آمیز معرفی، ارایه ارتباط در طراحی و ساخت. در این پروژه دانشجویان محصولات طراحی شده توسط گروه‌های دیگر را ساخته و به ارتباط میان مراحل طراحی و ساخت و اجرا پی می‌برند.

۳- پروژه معرفی و ارایه: باستان شناسی اتاق

هدف این پروژه، کشف شیوه‌هایی است که توسط آنها، معمار شروع به درک و معرفی فضای با تمامی پیچیدگی‌هایی می‌نماید. با انجام این پروژه، مهارت‌های نقادانه در تحلیل و درک ویژگی‌های کیفی فضای تجربه می‌شود. در این پروژه دانشجویان اتاقی با ارزش‌های بالای تاریخی را انتخاب کرده و کیفیات فضایی و تجربه‌هایی حسی آن را ترسیم و معرفی می‌نمایند.

۴- طراحی برای کاربر و انجام فعالیت: ساختن مکان

اهداف پروژه: ابتدا دانشجو با درک احتیاجات کاربران به تدوین شرح وظایف طراحی می‌پردازد. سپس با طراحی فضایی خاص برای کاربری معین با فعالیتی خاص، درکی از ارتباط بین درون و بیرون ایجاد شده، و با روشنی تلاش می‌شود تا ویژگی‌های محوطه بیرونی بر طراحی فضایی معماري اثرگذار باشد. سپس دانشجویان جهت بیان فضایی تصویری خویش، از طریق طراحی اسکیس، سعی می‌کنند تا ایده‌ها را بر اساس واقعیات شکل دهند و تاثیر محوطه را بر طراحی ملاحظه نمایند.

۵- پروژه مواد و مصالح: ذات - حقیقت

اهداف پروژه: این پروژه به منظور درک اهمیت مصالح و تاثیر آنها بر جزئیات ساخت است. لازم است تا اطلاعاتی از طبیعت مصالح و چگونگی به کارگیری آن‌ها در کارهای معماران

سازه (سه پایه، پل، پل مکارونی، سازه پوسته‌ای، سازه سقف با ورق‌های تاشده)، نقاشی و رنگ در فضاهای آتلیه‌ای و یا جمیع دانشجویان.

پروژه‌های مرتبط با فضا - مفهوم معماري

۱۰- نمایشگاه فضا - گالری نمایشگاهی - فضای مکث و حرکت (اصلی و فرعی؛ شفاف و نیمه شفاف، مثبت و منفی)، ورودی (مسیر و محور و آستانه) و سلسله مراتب روی شبکه مدولار تعیین شده.

۱۱- مشاهده یک مکان و انجام دادن خواسته‌های پروژه (توجه به توپوگرافی، ارتباط با سایت، ترکیب ساختمان‌ها، نوع مردم و توجه به عناصر سازنده نما) - نقد فضا و تحلیل درون و بیرون مجموعه معماري، آشنایی با مقیاس‌های گوناگون معرفی از سطح شهر تا رسیدن به بنا.

۱۲- طراحی پوستر و بازنمایی خط آسمان شهری توسط کولاز احجام افلاتونی (شهر کویری، شهر خزری و سرسیز و شهر صنعتی) انجام گردیده است.

پروژه‌های مرتبط با عملکرد - کاربری معماري و ارتباط با انسان

۱۳- تحلیل کف، سقف و دیوار در معماري از نظر هندسه، نقش، رنگ، فرم، مفهوم، مصالح و سازه و گردآوری مجموعه‌ای از آنها.

۱۴- تحلیل برخی اجزای کارکردی معماري مانند ورودی و پله و آشنایی با مفهوم سیرکولاژیون در عملکردهای گوناگون اداری، تجاری و فرهنگی.

۱۵- با مقواي کارتون چيزی قابل استفاده ساخته شود مانند کفش به مقیاس واقعی که قابل استفاده باشد، یا یک آویز چند عملکردی.

۱۶- شروع طراحی یک فضا به طور مثال فضای مسکونی چند کارگریا یک خانوار در بیرون شهر، شروع از یک فضای خواب و سپس افزودن تدریجی دیگر فضاهای مانند خواب و سرویس و نشیمن به آن؛ که البته نیازمند آشنایی ابتدایی دانشجویان با بعد انسانی و فضاهای داخلی و یا دیگر استانداردها است.

۱۷- طراحی معماري تک عملکردی مانند پاتوق دانشجویی، مکان گفتگو، سردر ورودی دانشگاه، مرکز ریافت و پرداخت بانک یا مرکز خودپرداز بدون کارمند و مرکز اطلاع‌رسانی دانشجویی یا موارد پیشرفت‌های تر مانند وضوحانه و نمایشگاه معماري. با مروري که بر پروژه‌های ارائه شده در دانشگاه‌های مختلف در درس مقدماتي طراحی معماري ارائه گشت، می‌توان ملاحظه نمود که تمامی برنامه‌ها در چهار قالب مفهومی، تحلیلی، طراحی و اجرایی، در پی آن بوده‌اند تا به تدریج عوامل مداخله کننده در شکل دهی نهایی به محصول نهایی معماري را در برنامه‌های دانشگاهی وارد نمایند. به منظور ارزیابی میزان برآورده شدن نیازهای دانشجویان در سال‌های بالاتر آموزش معماري و یافتن نکات ضعف آموزشی در دروس مقدماتي طراحی معماري پیمایشی انجام گشت که شرح آن در پی خواهد آمد.

۳-۲ مروري بر تجارب آموزشی دروس مقدماتي طراحى

معماري در دانشگاه‌های تهران و علم و صنعت ايران آن چه در پی می‌آيد تجاري از برنامه‌های دانشگاه تهران و دانشگاه علم و صنعت ايران است که نگارندگان توضیح برنامه‌های ارایه شده در این دانشگاه‌ها را از سال ۱۳۶۴ استخراج نموده‌اند. فهرست برنامه‌ها که سعی شده به ترتیب ارایه آنها در طول نیمسال‌های تحصيلي گوناگون بیانید، در زیر ذكر می‌گردد. البته بدیهی است که در تمامی نیمسال‌های تحصيلي، همگی این برنامه‌ها ارایه نشده‌اند و به فراخور و بنا بر نظر استادهای هر آتلیه، این دروس به همین صورت و یا با تفکیک چند مورد از یکدیگر به صورت انتخابی ارایه شده‌اند.

۱- برنامه شناخت (وضعیت موجود) یک شی آشنا برای دانشجویان مانند میز ترسیم آتلیه، سه پایه استودیوها، وايت بُرد آتلیه‌ها و در ورودی آتلیه‌ها، سپس انجام مراحل گوناگون تحلیل (چرایي وضعیت قرارگیری اجزای موجود)، نقد (بیان نکات مثبت و منفی در مورد وضع موجود و آلتنتیوهای که می‌توانست به بهبودی کمک کند) و پیشنهادهای بهینه سازی شی موجود و در نهایت طراحی احتمالي نمونه بهینه.

۲- آشنایی با فرم و طراحی فرم و حجم بنا: برنامه با دیدن بنهايي که با فرم مکعب یا استوانه ساخته شده‌اند، آغاز شده و سپس یک مکعب یا استوانه خلاقانه عينی و ذهنی ساخته می‌شود.

۳- برنامه ترکیب احجام: طراحی سه حجم که دارای دو مکعب و یک استوانه باشند و طراحی یک ترکیب حجمی هندسى خلاقانه به گونه‌ای که یک حجم، اصلی و دو حجم دیگر فرعی باشند؛ در این راه امكان بهره‌گیری از احجام شفاف و مات و کاربرد مفهوم سیالیت وجود دارد. در نهایت پیش‌بینی کاربردی برای ترکیب حجمی مذکور در مقیاس‌های گوناگون کوچک (دست)، متوسط (انسان) و بزرگ (بنا) انجام می‌شود.

۴- انتخاب یک بنا و ساختن ماقت ساده شده آن تا با انتزاع تدریجی به کانسپت حجمی طراحی، دست یافته شود (تلاش در جهت انجام معکوس عمل طراحی تا دست یابی به ایده و کانسپت حجمی مفهومی طراحی نخستین).

۵- شناخت فرم‌های طبیعی، برگ و درخت و بررسی نحوه همچواری‌های آنها با هم.

۶- طراحی تندیس برای مناسبتی خاص به عنوان مثال تیراندازی یا جشنواره جوان.

۷- استفاده از یک موتیف و خلق یک ترکیب بندی با عملکردی معین روی یک شبکه مدولار.

۸- طراحی فرم در معماري - طراحی فرم در نما: این پروژه می‌تواند از تحلیل فرم نماهای موجود شروع شده و به طراحی یک فرم در نما ختم شود.

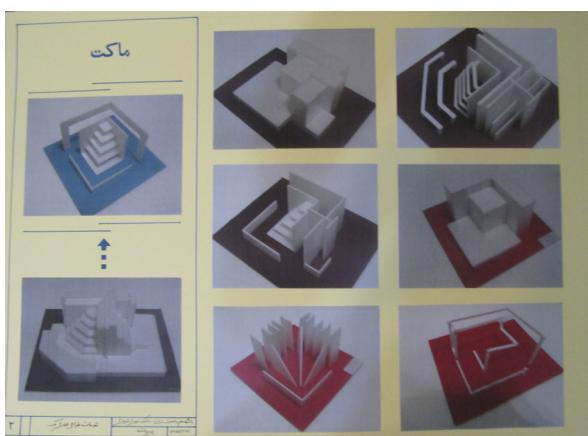
۹- خاطره یک مکان - حس مکان (بازسازی یک مکان مطلوب دانشجویان).

البته برنامه‌های میانی مانند طراحی فونت، آشنایی با رنگ، آشنایی با عکاسی معماري، طراحی جلد، طراحی پوستر،

انجام شده در زمان خود شخص است، پاسخ خواهد داد.
پرسش چنین مطرح شد:

«کدام یک از پژوهه‌های ارایه شده در درس مقدمات طراحی معماری یک که در زیر فهرست شده‌اند، در دروس طراحی مبانی طراحی و شیوه تفکر خلاقانه شما) مفیدتر و مؤثرتر بوده است؟» و پاسخ‌ها در جدول ۳ ارائه گردیدند.

- ۱- برنامه شناخت، تحلیل و نقد یک شی در محیط اطراف.
 - ۲- برنامه شناخت مصالح و آشنایی با خواص گوناگون مصالح شامل بافت، نقش، جنس و رنگ.
 - ۳- برنامه ساخت ماکت از پرسپکتیو و انتزاع آن تا دست یابی به کانسپت طراحی (تصویر ۱).
 - ۴- برنامه شناخت حجمی مکعب و تمرین چگونگی نگرش و طراحی خلاقانه آن با توجه به ویژگی های خاص این حجم (تصویر ۲).
 - ۵- برنامه شناخت حجمی، استوانه و تتمب: حگونگ، نگاش، و

تصویر ۱- نمونه‌ای از تمدن ساخت ماقت انتقامی از بسکتبال واقع ...

ماخذ: (اعتقاد، نیمه سیا) نخستین

۳- پیمایشی در نیازهای واقعی دانشجویان در دروس آتی طراحی معماري

بر این اساس و با توجه به چیزی که در قالب های مورد بحث قرار گرفته در اکثر آموزش های دروس مقدماتی طراحی معماری، برنامه های گوناگون ارائه شده در درس مقدمات طراحی معماری دانشگاه علم و صنعت نیز در محتوای مشابه تنظیم گردیده اند. به منظور آزمودن آسیب شناسی نتایج عملی پروژه های انجام شده در درس مقدمات طراحی معماری یک در دانشگاه علم و صنعت ایران و همچنین به جهت سنجش میزان کارآیی آنها در دروس طراحی معماری، پرسش نامه های با پرسش های طیفی ده درصدی تنظیم گشت. به این صورت که در پاسخ هر پرسش طیفی از صفر تا صد درصد با افزایش ده درصدی قرارداده و هر شخص، بسته به میزان مفید بودن آن تمرين در دروس طراحی معماری سال های بالاتر، مرتبه ای از یک تا یازده را برمی گریند. در طرح پرسش های گوناگون از مقیاس نامی یا اسمی بهره گیری شد؛ ولی در پاسخ های هر پرسش از مقیاس ترتیبی استفاده شده تا علاوه بر نوع برنامه های مورد نظر، میزان سودمندی پروژه ها برای دانشجویان نیز به دست آید. این پرسش نامه به طور تصادفی در بین چهل نفر از دانشجویان طراحی معماری سه، چهار و پنج که به طور کامل با مقوله طراحی معماری آشنا شده اند و پیشتر نیز درس مقدمات طراحی معماری را با روش فوق گذرانده اند، پخش شد. از آنجا که اساتید این درس در تمامی نیمسال های فوق تغییری نکرده بودند، لذا کیفیت و شیوه تدریس نیز جزو عوامل کنترل شده محسوب می گردد. البته لازم به تذکر است که برخی برنامه ها در بعضی نیم سال ها به شیوه هایی متفاوت ارائه شده اند و هر دانشجو به بسته های، که در باهه برنامه های

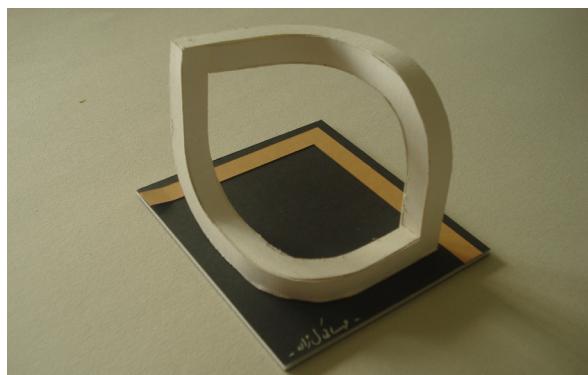
جدول -۳- نتایج پاسخ های دانشجویان به موثر بودن پرورش های ارایه شده در درس مقدمات طراحی معماری یک، بر دروس آتی طراحی معماری ایشان.

پژوهه ها	میزان مفید بودن (%)	جمع	نرده	۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰	
۱-شناخت، تحلیل و نقد			۴۰	۴	۰	۰	۱	۴	۴	۴	۶	۸	۷	۲	۰
۲-مصالح			۴۰	۴	۴	۲	۲	۶	۶	۴	۴	۳	۴	۱	۰
۳-ساخت ماکت از پرسپکتیو			۴۰	۳	۱	۴	۲	۰	۴	۳	۳	۷	۶	۵	۲
۴-شناخت مکعب			۴۰	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۱	۸	۷	۱۲	۵	۶
۵-شناخت استوانه			۴۰	۱	۰	۰	۱	۰	۰	۳	۷	۸	۱۱	۵	۴
۶-انتزاع			۴۰	۰	۰	۰	۱	۱	۰	۴	۵	۸	۱۱	۵	۵
۷-ترکیب استوانه و مکعب			۴۰	۰	۰	۰	۱	۰	۱	۳	۵	۴	۱۲	۹	۵
۸-ترکیب حجمی فضایی			۴۰	۰	۰	۰	۰	۴	۲	۰	۴	۹	۶	۱۱	۴
۹-ساخت ماکت مفهومی			۴۰	۱۲	۱	۰	۴	۲	۲	۳	۴	۳	۴	۱	۴
۱۰-پژوهه نهایی			۴۰	۰	۰	۰	۱	۱	۱	۳	۵	۱۳	۸	۴	۴

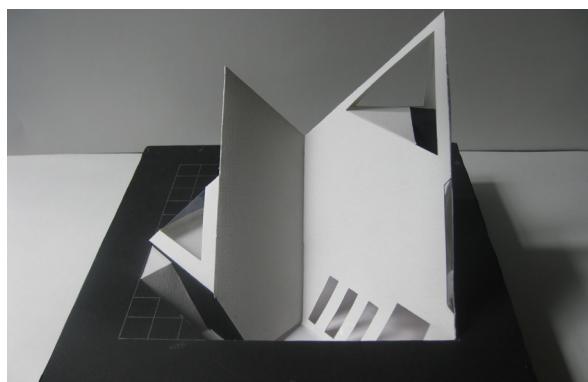
آسیب‌شناسی ریزبرنامه‌های دروس مقدمات طراحی معماری، در انطباق
با نیازهای دانشجویان در دروس طراحی معماری

تعداد پاسخ‌دهندگان تقسیم کرده، تا عددی به دست آید که نسبت واقعی مفید بودن را برای هر پرسش به دست آورد و در نهایت حاصل جمع اعداد به دست آمده با یکدیگر مفید بودن یک تمرين را نسبت به کل تمرين‌ها نشان می‌دهد. به عنوان مثال در تمرين مصالح، دو نفر مفید بودن آن را بیست درصد تشخیص داده‌اند که این ضریب عبارت خواهد بود از: $20\% \times 20\% = 4\%$ که (۲۰٪ تعداد انتخاب‌کنندگان این گزینه و ۲۰٪ موقعیت این پاسخ و ۳۶٪ هم تعداد کل پاسخ‌دهندگان به این پرسش است. بر طبق این روش جدول ۴ به دست می‌آید:

حال براساس جدول فوق نمودار تحلیلی در تصویر ۷ ارایه

تصویر ۴- نمونه‌ای از تمرين ترکیب حجمی استوانه و مکعب.
ماخذ: (کمال‌زاده، نیم‌سال نخست ۹۰-۸۹)

تصویر ۵- نمونه‌ای از تمرين ترکیب حجمی فضایی.
ماخذ: (خلیل، نیم‌سال دوم ۸۸-۸۹)

تصویر ۶- نمونه‌ای از تمرين نهایی.
ماخذ: (شاه‌حسینی، نیم‌سال نخست ۹۰-۹۱)

طراحی خلاقانه آن با توجه به ویژگی‌های خاص این حجم (تصویر ۳).

۶- برنامه انتزاع مفاهیم از تصاویر بناهای معماری و توجه به مفاهیم ریتم، حرکت، تضاد و تعادل.

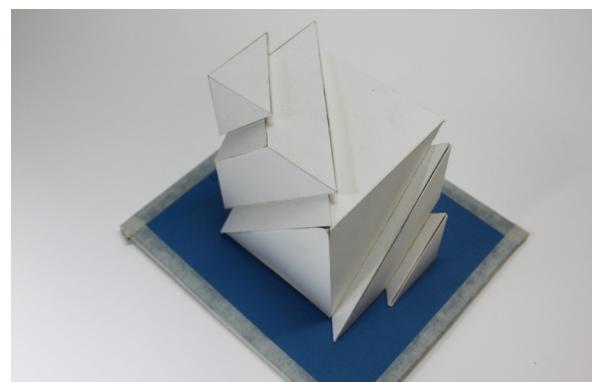
۷- برنامه ترکیب حجمی استوانه و مکعب و تمرين احجام اصلی و فرعی، و مروری بر مبانی زیبایی‌شناسی در معماری (تصویر ۴).

۸- برنامه ترکیب حجمی فضایی در زمینه‌ای مدلولار به منظور ایجاد نمایشگاه و تمرين مفاهیم مکث و حرکت، محور، ورودی و مسیر، فضاهای باز نیمه باز، نیمه بسته و بسته و فضاهای شفاف، نیمه شفاف و کدر (تصویر ۵).

۹- برنامه ساخت ماقت مفهومی از یک فیلم سینمایی باضمونی مستند یا سینمایی.

۱۰- برنامه پروژه نهایی به منظور تمرين عملی مباحث مطرح شده در طول ترم در کنار مباحث مرتبط با تنشیبات انسانی فضا، مطالعات سایت و محیط و ملزمات عملکردی فضا (تصویر ۶).

برای آن که بتوان مقایسه معنی‌داری میان داده‌های به دست آمده انجام داد، باید از هر دیف جدول مذکور که شامل پاسخ‌های افراد متناسب با درصد اهمیت پروژه‌ها است، یک عدد استخراج کرد تا این عدد با دیگر اعداد به دست آمده قابل قیاس باشد. از این رو، ابتدا در هر پرسش تعداد افرادی که هر درصد را برگزیده‌اند در آن درصد ضرب و حاصل را بر

تصویر ۲- نمونه‌ای از تمرين شناخت مکعب.
ماخذ: (نمایزی، نیم‌سال نخست ۸۹-۹۰)

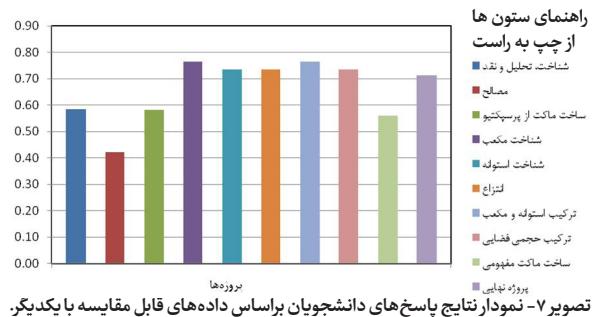

تصویر ۳- نمونه‌ای از تمرين شناخت استوانه.
ماخذ: (کریمی، نیم‌سال نخست ۹۰-۹۱)

آزادی ۹ و سطح معناداری ۰/۰۰۰ است. چون میزان سطح معناداری از میزان خطای نوع اول در سطح ۰/۰۵ کمتر است لذا فرض یکسان بودن تاثیرگذاری عوامل و مباحث مطروحة با ۹% اطمینان رد می‌گردد و بنابراین عوامل دارای تاثیر یکسان نیستند.

۵. بحث و تحلیل در یافته‌های تحقیق

بررسی نمودار مشخص می‌سازد که دانشجویان، تمرين‌های شناخت مکعب و ترکیب استوانه و مکعب را از نظر کاربرد در دروس طراحی در جایگاه نخست اهمیت قرار داده‌اند. هردوی این تمرين‌ها برای افزایش توان دانشجویان در درک فرم انجام می‌شوند. در مکان بعدی، تمرين‌های ترکیب حجمی فضایی و انتزاع، با اختلاف اندکی نسبت به رتبه نخست، در جایگاه دوم قرار می‌گیرند. تمرين ترکیب حجمی فضایی برای گسترش دانش دانشجویان در درک مفهوم یکپارچه بودن فرم و فضادربنایی انجام می‌شود؛ در حالی که تمرين انتزاع برای افزایش معماري انجام می‌شود؛ در نهایت، تمرين رتبه نخست انتزاع برای افزایش توان ذهن دانشجویان در ساده‌سازی فرم و روند طراحی به کار می‌رفت. جایگاه سوم تا چهارم های شناخت استوانه و پرتوه نهایی به خود اختصاص داده‌اند. تمرين شناخت استوانه

۴. آنالیز آماری نتایج حاصل از پاسخ‌های دانشجویان

به منظور تحلیل آماری داده‌ها، ابتدا فاصله‌های درصدی به پنج طیف، تغییر رده‌بندی داده شدند. سپس با بهره‌گیری از آزمون تی تک نمونه‌ای (T-Test) این نکته مورد بررسی قرار گرفت که آیا متدهای دروس مقدمات، بر دروس طراحی معماري آتی آنها، به شکل معناداری تاثیرگذار بوده‌اند یا خیر. نتایج این ارزیابی‌ها حاکی از آن است که برنامه‌های شناخت مکعب و استوانه و ترکیب‌های حجمی و انتزاع پرتوه معماري به جهت دستیابی به کانسپت طراحی و همچنین پرتوه طراحی فضایی معماري، با سطح اطمینان ۹۵٪ بر دروس طراحی معماري آتی دانشجویان تاثیرگذار بوده و برنامه‌های ساخت ماکت مفهومی از یک فیلم سینمایی با مضمونی عمده‌تا مستند و مصالح تاثیری نداشته‌اند. در انتهای میزان تاثیرگذاری متدها و دروس تحت بررسی با استفاده از آزمون فریدمن رتبه‌بندی شدند.

جهت بررسی میزان تاثیرگذاری و نحوه رتبه‌بندی عوامل موثر بر دروس طراحی معماري از آنالیز واریانس فریدمن استفاده می‌گردد. در این تحلیل اثبات یکی از فرضیات زیر مدد نظر قرار گرفت:

H_0 : از نظر پاسخ‌دهندگان مباحث مطروحة به یک میزان تاثیرگذار هستند.

H_1 : از نظر پاسخ‌دهندگان مباحث مطروحة به یک میزان تاثیرگذار نیستند.

نتایج حاصل از آزمون فریدمن چنین است: میزان آماره $^2\chi^2$ جهت اثبات یکی از فرضیات فوق برابر $100/0.85$ با درجه

جدول ۴- تبدیل نتایج پاسخ‌های دانشجویان به داده‌های قابل مقایسه با یکدیگر.

پرتوهایها	میزان مفید بودن (%)											
	۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰	۱۰۰	
۱- شناخت، تحلیل و نقد	~0.58	~0.00	~0.00	~0.01	~0.03	~0.04	~0.06	~0.10	~0.14	~0.16	~0.05	~0.00
۲- مصالح	~0.42	~0.00	~0.01	~0.01	~0.05	~0.07	~0.06	~0.07	~0.05	~0.09	~0.03	~0.00
۳- ساخت ماکت از پرسپکتیو	~0.58	~0.00	~0.01	~0.01	~0.00	~0.04	~0.05	~0.12	~0.13	~0.12	~0.05	~0.00
۴- شناخت مکعب	~0.77	~0.00	~0.00	~0.01	~0.00	~0.01	~0.12	~0.12	~0.24	~0.11	~0.15	~0.00
۵- شناخت استوانه	~0.73	~0.00	~0.00	~0.01	~0.00	~0.00	~0.04	~0.11	~0.14	~0.23	~0.12	~0.10
۶- انتزاع	~0.74	~0.00	~0.00	~0.01	~0.01	~0.00	~0.05	~0.08	~0.14	~0.22	~0.11	~0.13
۷- ترکیب استوانه و مکعب	~0.77	~0.00	~0.00	~0.01	~0.00	~0.01	~0.04	~0.08	~0.07	~0.24	~0.20	~0.13
۸- ترکیب حجمی فضایی	~0.74	~0.00	~0.00	~0.00	~0.03	~0.02	~0.00	~0.06	~0.16	~0.12	~0.25	~0.10
۹- ساخت ماکت مفهومی	~0.56	~0.00	~0.00	~0.03	~0.02	~0.03	~0.05	~0.09	~0.05	~0.11	~0.03	~0.14
۱۰- پرتوه نهایی	~0.71	~0.00	~0.00	~0.01	~0.01	~0.01	~0.04	~0.08	~0.23	~0.16	~0.09	~0.10

ناپذیری آن‌ها نیز شود با اختلاف اندکی در جایگاه بعدی است که دلیل این گزینش نیز همانند مورد پیشین تاکید دروس طراحی معماری براین موضوع در دوران تحصیل است. اگرچه با توجه به دربرگیری دو موضوع فرم و فضا به صورت هم‌زمان در این تمرين، انتظار می‌رود که جایگاه اين تمرين رتبه نخست باشد، ولی اين امر پدید نیامده است. شاید بتوان دليل آن را علاوه بر دشوار بودن آشنایی با ماهیت کيفي فضائي معماري در آموزش آن، كمبود زمان در بررسی كيفي فضائي معماري پدید آمده به هنگام طراحی معماري دانست. البته ابزارهای بررسی فضائي معماري مانند ابزارهای بررسی فرم به سادگی فراگرفته نمی‌شوند و از میان آنها شبیه‌سازی رایانه‌ای است که دانشجو از آن آگاهی داشته و تواند از آن راه بکار می‌برد که اين نیز گاه به دليل كمبود زمان کافی از ديد پنهان می‌ماند.

از میان تمرين‌های انجام شده، برخی با آن که به صورت مستقيمه به هیچ‌کدام از موارد فرم، فضا و عملکرد نمی‌پردازند، ولی تاثير ناخودآگاه و پنهان داشته و سبب رشد و پیشبرد دانش افراد نسبت به موضوع‌های مختلف می‌شود که تمرين انتزاع یکی از آنها است. اگرچه این تمرين در دروس آينده دانشجویان به صورت خاص کاربرد زیادی ندارد ولی تاثير آن در پدید آوردن نگاه متفاوت به فرم در ذهن افراد، از چشم دانشجویان پنهان نمانده است. تمرين شناخت استوانه نیز به مقوله فرم می‌پرداخت که باز هم از ديدگاه دانشجویان با فاصله بسيار اندکی مکان بعدی را به خود اختصاص داده است. پژوهه نهايی نيز که جهت آموزش يكپارچه‌نگري به مقولات فرم، فضا و عملکرد با موضوعات مختلف و در قالب يك طراحی انجام می‌پذيرid، در مکان بعدی است. علت اين امر می‌تواند به نوع موضوعات پژوهه نهايی درس مقدمات طراحی معماری يك در سال‌های مختلف و میزان علاقه دانشجویان به موضوع مذکور مربوط باشد. تمرين‌های ديگر که با اختلاف قابل توجهی نسبت به تمرين‌های توضیح داده شده، جایگاه‌های بعدی را اشغال می‌کنند، همگی در يك موضوع مشترک هستند و آن اشاره غیر مستقيمه به موضوع‌های فرم، فضا و عملکرد است. به بياan بهتر اين تمرين‌ها اجزايی از فرم، فضا یا عملکرد هستند که در بهبود كيفي اثريخش بوده و می‌توانند موضوعاتي مانند تناسابات، رنگ، مصالح و مسائل نظری را در برگیرند که از ديد دانشجویان به دليل کمي کاربرد در دروس آينده طراحی در انتهای فهرست اولويت تمرين‌ها جای گرفته‌اند.

برای افرايش ادراك بيش تراز فرم ارائه می‌گشت و در پژوهه نهايی نيز در هم آمixinتن مفاهيم فرم، فضا و عملکرد به صورت انجام يك طراحی ساده برای سنجش توان دانشجویان در به کارگيري آموخته‌های طول تم است. مكان پنجم به صورت مشترک در اختیار دو تمرين، شناخت، تحليل و نقد و ساخت ماكت از روی پرسپکتیو است که تمرين نخست برای آگاهی از مراحل مطالعاتی پيش از طراحی با رویکرد دقیق مهندسی و تمرين بعدی جهت آموزش مفهوم تناسبات انجام می‌شند. مكان ششم و هفتم در اختیار تمرين ماكت مفهومي و مصالح است. در تمرين ماكت مفهومي تلاش می‌شود تا قدرت خلاقيت دانشجویان افرايش يافته و حس دریافت هنري و زیبایي‌شناسي آنها به چالش کشیده شود؛ ولی تمرين مصالح برای آشنایي با كيفيت مصالح مختلف در ادراك فرم صورت می‌گرفت.

دلایل این گزینش‌ها را می‌توان به دو دسته اصلی تقسیم کرد. دسته نخست مربوط به کاربرد این تمرين‌ها در دروس آينده و به ویژه طراحی معماري است. دسته دوم دلایلی است که بیش تر كيفيت تمرين انجام شده برای بیان مطلب مورد نظر در درس مقدمات طراحی معماري يك را هدف می‌گيرد. به بیان بهتر مطالب مورد نیاز دانشجو در دو درس مقدمات طراحی معماري يك و دو بسيار گسترده هستند و آموزش آنها به دانشجویان نيز امری مهم و لازم است و هدف از طرح اين پرسش‌نامه حذف مطالب نیست؛ بلکه هدف، تعیین اولويت‌ها مطابق با بنیازهای آتی و تغيير در نوع تمرين‌ها برای کارايان بهتر آنها در آموزش به دانشجویان است. با نگاهی ساده به گزینش‌های دانشجویان مشخص شد که تمرين‌هايی که با هدف آشكار آموزش فرم و ترکيب‌بندی حجمي به دانشجویان انجام شده بود، در اولويت نخست قرار گرفته‌اند. دليل اين امر به تاکيد دروس طراحی معماري بر مقوله فرم و همچنین توجه ویژه به اين مهم در جريان آموزش معماري از نخستين روزهای آموزش تا پایان آن می‌تواند باشد. از سوی ديگر دانشجویان با ابزارهای بررسی فرم که ماكت و شبیه‌سازی رایانه‌ای است به خوبی در طول دوران آموزش معماري آشنا شده و همواره می‌توانند کليت آن را پيش چشم داشته یا در آن تغيير ايجاد کنند. اين آشنایي سبب آسودگی در کار با فرم شده و در ضمن نوعی جایگاه ویژه در ذهن دانشجویان به خود اختصاص می‌دهد. تمرين ترکيب حجمي فضائي که در آن دانشجو باید بتواند مقولات فرم و فضا را در هم آمixinتن و متوجه جدایي

نتیجه

ابزار طراحی و یا به صورت تاثير جانبي در امر طراحی، مطرح شده‌اند امتياز پايان‌تري دریافت کرده‌اند. می‌توان ملاحظه نمود که پژوهه مصالح با اختلاف زیادي نسبت به ديگر پژوهه‌ها قرار گرفته که نشان از کم‌اهمیت بودن آن نسبت به ديگر پژوهه‌ها از ديدگاه دانشجویان است و اين به سبب کم توجهی به مصالح در طرح‌های معماري دانشگاهی است که تعیین جزئيات مصالح چندان مورد بحث نیست.

دانشجویان ریزبرنامه‌های درس مقدمات طراحی معماري يك را به شرح جدول ۵ اولويت‌بندی کرده‌اند. نتایج نشان‌گر آن است که تقسيم‌بندی‌های ارایه شده رامی‌توان به سه گروه رده بندی نمود که در رتبه اول آنها، فرم قرار گرفته است و دليل آن اين است که دانشجویان سال اول به نمودهای عيني و ملموس معماري توجه بيش تری نشان می‌دهند. در ضمن پژوهه‌هایی که به منظور آموزش

نمی‌شود؛ در حالی که در ارزیابی نهایی موثر است.
• فرآگیری و آموزش شیوه‌های ظراحت برخورد با ترکیبات حجمی مستلزم صرف وقتی فراوان است که به گونه‌ای مستقل در ابتدای روند آموزش ضروری می‌نماید.

این اولویت‌ها نشان از این دارد که دانشجویان به فرآگیری شیوه‌های برخورد با فرم و پیکره و ترکیبات حجمی اهمیت ویژه‌ای می‌دهند و این نیازمی تواند به دلیل عدمه باشد:
• به طور مستقل در دروس طراحی معماري به این امر پرداخته

جدول ۵- نتایج اولویت‌بندی میزان موثر بودن پروژه‌های ارائه شده در درس مقدمات طراحی معماري در دانشکده معماري دانشگاه علم و صنعت ايران.

اولویت هفتم	اولویت ششم	اولویت پنجم	اولویت چهارم	اولویت سوم	اولویت دوم	اولویت اول	
- مصالح	- ساخت ماقن مفهومی	- شناخت، تحلیل و نقد ساخت ماقن از پرسپکتیو	- پروژه نهایی استوانه	- شناخت استوانه	- انتزاع فرم به جهت دستیابی به حجم اولیه مورد نظر طراح بنا	- ترکیب استوانه و مکعب	- شناخت مکعب
۱۴	۲	۱۲	۲	۱	۳	واحد تفاوت‌ها در رتبه‌بندی	
ارتباط غیرمستقیم با پروژه‌های دانشگاهی	جنبه‌های تحلیلی معماري و یا پروژه‌هایی صرفا ابزاری	برنامه‌های متمرکز بر فرم و یا پروژه‌هایی با تجمعی تمامی عوامل موثر در فرایند طراحی					

فهرست منابع

- sign process through learning styles, *Design Studies*, Volume 24, Issue 5, pp.437–456.
- Hubbard, William (2003), *Experiencing architecture studio*, MIT OpenCourseWare, Available in: <http://ocw.mit.edu/courses/architecture/4-101-experiencing-architecture-studio-spring-2003/> [Accessed 5th September 2012].
- Johannes, Ralph (1992), Architectural design:a systematic approach: part 1, *Design studies*, Volume 13, Issue 1, pp.71–86.
- Kurt, Sevinc (2009), An analytic study on the traditional studio environments and the use of the constructivist studio in the architectural design education, *Procedia Social and Behavioral Sciences Journal*, Volume 1, Issue 1, pp.401–408.
- Roberts, Andrew (2006), Cognitive styles and student progression in architectural design education, *Design Studies*, Volume 27, Issue 2, pp.167–181.
- Salama, Ashraf (2005), *New trends in architectural education: designing the design studio*, (Third print), New Jersey: International standard book numbering; United States Agency.
- ازدری، علیرضا و بهرامی‌پناه، امیر (۱۳۸۷)، به سوی رهیافت مشترک در آموزش طراحی، سومین همایش آموزش معماري، بررسی چالش‌ها، جستجوی راهکارها، صفحات ۳ تا ۱۸. پرديس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران.
- انصاری، حمیدرضا (۱۳۸۷)، مسائل طراحی و راهبردهای آموزشی در حل آنها، سومین همایش آموزش معماري، بررسی چالشها، جستجوی راهکارها، صفحات ۳۵ تا ۵۳. پرديس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران.
- دانشگر مقدم، گلرخ (۱۳۸۸)، فهم مساله طراحی در آموزش معماري، نشریه هنرهای زیبا، شماره ۳۷، صص ۶۸–۵۹.
- محمدی، امیرسعید (۱۳۸۱)، چالش‌های آموزش طراحی معماري در ایران، نشریه هنرهای زیبا، شماره ۲۲، صص ۷۱–۷۹.
- نقه کار، سلمان (۱۳۸۹)، رهنمودهایی برای ارتقا آموزش معماري در ایران، پایان نامه دکتراي معماري، دانشگاه علم و صنعت ايران، تهران.
- Bunch, M. (1993), *Core Curriculum in Architectural Education*, San Francisco: Melen Research University Press.
- Cikis, Seniz and Cil, Ela (2009), Problematization of assessment in the architectural design education: First year as a case study, *Procedia Social and Behavioral Sciences Journal*, Volume 1, Issue 1, pp.2103–2110.
- Demirbas, O.O. and Demirkiran H. (2003), Focus on architectural de-